

[Gudme.]

medføre nogen risiko for, at der skulle blive flere socialister her i landet. Det troede hr. Søren Jensen (Hasseris) ikke på, og det var heller ikke noget argument, men mere dette, at det såmænd nok alligevel ville falde ved en folkeafstemning. Dette argument gik jo videre i hr. Hagen Hagensens bemærkninger, idet han byggede den væsentligste konservative modstand mod forslaget på, at vi jo tidligere havde set, at dette ikke kunne bære igennem ved en folkeafstemning.

På den måde kan man jo altid køre i ring, men hvis det på den anden side er sådan – og det er det, vi konstaterer i dag – at der i denne valgte forsamling er et flertal for, at 18 års alderen er den rigtige alder, så skal man da også gøre forsøget på at gå ud til folkeafstemning, ikke hvert år og ikke hver måned, men det er til syvende og sidst i dag mere end 7 år siden, at der sidst blev gjort et forsøg med en 18 års valgretsalder, der faldt, og det er mere end 5 år siden, der blev gjort forsøg med en 20 års valgretsalder, der gik igennem. Det er ikke urimeligt igen at konstatere, at der i dette ting er et flertal for en 18 års valgretsalder, og derfor bør den også prøves ude hos vælgerne. Det er ikke rigtigt at vende det om og gøre vælgernes formodede modstand til et argument for, at man ikke selv vil være med, hvis man i øvrigt i sit sind har den følelse, at det er rigtigt at have sammenfald mellem myndighedsalderen, som i dag er 18 år, og valgretsalderen; så bør forsøget gøres igen.

De samme bemærkninger må gå videre til fru Ritta Ahm, der siger, at det ikke er rimeligt at lægge ansvaret og pligterne ud til de unge allerede ved 18 år. Ja, vi har jo bare gjort det, at vi har lagt ansvaret og pligterne ud til dem ved den beslutning, vi traf her i foråret. Det forslag, der her foreligger, går ud på, at vi giver dem en af rettighederne, nemlig den borgerrettighed, der består i, at man kan stemme, når man er fyldt 18 år.

Derfor må jeg sige til dem, der har betænkeligheder, at der er ikke andet at gøre, som også hr. Erhard Jakobsen var inde på det, end at fastslå det, som for os har været hovedargumentet, og man kan så altid diskutere, om den ene aldersgrænse er mere rigtig end den anden. Det, som for os har været hovedargumentet, er, at det første valg er truffet, det med hensyn til myndigheden, og så må vi logisk følge det op ved også at træffe det andet valg og opfor-

dre de borgere, der skal stemme ved en folkeafstemning, til at træffe den beslutning, som efter folketingets flertals mening er den rigtige beslutning at træffe.

Indenrigsministeren havde nogle lidt jeronimusagtige betragtninger om, at der med hensyn til ikrafttrædelsesdato og udformningen af, hvordan man skulle forholde sig med hensyn til tillægsvalglisten, kunne være skrevet anderledes. Det kunne der da nok, for det er jo til syvende og sidst sådan, at når man skal vælge en ikrafttrædelsesdato, så må man indrette den noget efter det tidspunkt, hvor man kan påregne sit forslag vedtaget. Regeringen plejer jo at gøre det på den måde, at den skriver nogle meget optimistiske datoer på det tidspunkt, den kommer med forslaget, og den dag, hvor man så ser, det kan vedtages, kommer den med et ændringsforslag, som er mere realistisk. Vi har ikke fastsat nogen ikrafttrædelsesdato, men har altså indirekte udtrykt en forhåbning om, at vi kunne nå at være færdig inden den 1. marts 1977. Det erkendes da blankt, at også heri er der en optimisme, som næppe kan bære.

Den rent praktiske vanskelighed, der består i, at vi måske skal udskyde ikrafttrædelsesdatoen fra den 1. marts 1977 til en senere dato, i givet fald til 1. marts 1978, overvinder vi nok. Det er jo rigtigt, som indenrigsministeren var inde på, at der her er tale om to faktorer, ikke blot en ikrafttrædelsesdato for en lov, der er vedtaget her i tinget, men unægtelig også den nok så vigtige ikrafttrædelse, som består i, at folkeafstemningen ikke er gået imod dette forslag.

Jeg tror, at vi rent teknisk kan forhandle om dette og finde en dato, der kan være enighed om. Hvis der også i disse forhandlinger kan indgå en klar aftale om, hvornår det næste folketingsvalg finder sted, ja, så er vi overordentlig positive. Det kunne måske bidrage til mere rolige arbejdsforhold her i tinget.

Tange (FP):

Hr. Hagen Hagensen fremkom i sit indlæg med en bemærkning om det malaysiske barn på 7 år, som blev omtalt under den sidste sag, der blev behandlet. Dertil vil jeg kun lige sige, at hr. Hagen Hagensen gør sig skyldig i en fejltagelse eller en misforståelse, fordi det, denne sag drejer sig om, er stemmeret, valgret. Det, den anden sag drejede sig om, var at være valgbar, og jeg må da sige, at jeg tror ikke, der